

113. FELAK SÜRESİ

Mekke'de, bazı müfessirlere göre ise Medine'de inmiş olup, 5 âyettir ve ismini bileyceği her türlü kötülükten Allah'a nasıl sığınması gerektiğini öğretir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ
النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

Rahmân, Rahîm Allah'ın Adı'yla.

1. De ki: Sığınırim şafak vaktinin Rabb'ine:
2. Yarattığı şeylerin şerrinden,
3. Çöküp, ortalığı kapladığı zaman gece karanlığının şerrinden,¹
4. Düğümlere üfleyip büyü yapan büyüğü (kadın)ların şerrinden,²
5. Ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden.

KARANLIK VE KARANLIK GÜÇLER

1. Karanlık, mecazi olarak da şerri, kötülüğü ima ettiği gibi, bir insan kötülüklerle gece karanlığında daha fazla maruz kalır. İnkârcı cinler gibi şerli varlıklar da, daha çok karanlık çöküp ortalığı kapladığı zaman ortaya çıkarlar. Bu sebeple âyetler bizi, özellikle bize gizlice yapılabilecek, karanlıkta maruz kalabileceğimiz ve görünmez varlıklar, gizli eller tarafından yöneltilebilecek kötülüklerden Allah'a sığınmamız gerektiğini öğretmektedir. Fevkâlâde bir tezattır ki, âyetler bize karanlıkta, gizlide maruz kalabileceğimiz kötülüklerden Allah'a şafak vaktinin, yani aydınlığın Rabb'i olarak sığınmamızı talim buyurmaktadır. Aydınlık veya ışık, gizlilikleri, gizli planları ortaya çıkarır; İslâm da, her şeyin üzerindeki karanlıklarını sıyıran bir ışiktır.

Âyetler, Allah'ın yarattığı her şeyden gelebilecek kötülükler, kaynaklanabilecek şerler konusunda Cenab-ı Allah'a (c.c.) sığınmamız gerektiğini öğretmektedir. Muâvize-teyn olarak adlandırılan bu Felak ve Nâs sûrelerinin Kur'ân'ın en sonunda yer alması da, Kur'ân'ın nerdeyse tamamında gördüğümüz üzere, onun birinci muhatabı olarak Saadet Asrı'nı, birinci muhatapları olarak Peygamber Efendimiz (s.a.s.) ve Sahâbe-i Kiram'ı,

ikinci derecede muhatap olarak Âhir Zaman denilen zaman diliminin içinde bulunduğu muz son dönemini, dönemimizi aldığı söylenebilir. Zaman Allah Rasûlü'nden sonra dönen yine O'ndan önceki Cahiliye dönemine dönmüş ve beşer, merhum Muhammed Kutub'un da tam yerinde tesbitiyle bir eserine (*Yirminci Asırın Cahiliyeti*) isim olarak verdiği üzere, modern cahiliye denebilecek bir dönem açılmıştır. O bakımından, bu son iki süre, öncelikle Peygamber Efendimiz (s.a.s.) döneminde O'nun ve ashâbinin maruz kalabileceği şerlerden, ikinci derecede de modern cahiliye döneminin dünya çapında yaygın şerlerinden Allah'a sığındırmaktadır.

Bir hadis-i şerifte ay için "ğâsik" tabiri kullanılır ve ğâsik olan ay, devletleri, özellikle zulüm yönetimlerini sembolize eder. Dolayısıyla, *Çöküp, ortalığı kapladığı zaman gece karanlığının şerrinden* âyeti, zahirî manâsiyla bizi gece karanlığında ortaya çıkabilecek şerlerden, bilhassa görünmez varlıkların şerlerinden Allah'a sığındırırken, işaretî manâsiyla açık bir şekilde zâlim güçlerin şerlerinden de Allah'a sığındırmakta, bunların bilhassa gizli, özellikle gizli servisler eliyle işledikleri, işleyecekleri kötülüklerde dikkat çekmektedir. Hemen bundan sonra gelen *Düğümlere üfleyip büyü yapan büyüğü (kadın)ların şerrinden* âyeti de, bilhassa diplomasi adı altında gizli gizli yapılan, yapılacak kötülükleri, gizli servislerin özellikle kadınları kullanacaklarını nazara vermekte ve mü'minleri bütün bunların sebep olacakları kötülükler karşısında uyanık durmaya davet etmektedir.

BÜYÜ

2. Büyü gibi şeylerle uğraşanlar ve ilgilenenler, (özellikle de önceki çağlarda) daha çok kadınlar olduğu için, âyet öncelikle onları nazara vermektedir. Nasıl Allah Rasûlü aleyhissalâtü vesselâm nazar değimesinin bir hakikat olduğunu beyan buyurmuşsa, büyü de aynı şekilde inkârı kabil olmayan bir gerçektir. Nazar ve büyüyü inkâr edenler, ya metaphizik adına ve dinle ilgili gördükleri her şeyi inkâr eden materyalistlerdir, ya da fiziki âlem ötesinde kalan gerçeklerden habersiz olanlardır. Kur'an, büyüden sözeder ve bilhassa evli çiftlerin arasını açmak için yapılan büyüyü şiddetle yasaklar (Bakara Sûresi/2: 102). İslâm, büyü yapmayı küfre denk bir günah kabul etmiştir. Yapılan büyülerini bozmak için büyüyü öğrenmeye mahzur olmasa da, yine de o bir meslek olarak benimsenip icra edilmemelidir. Allah Rasûlü aleyhissalâtü vesselâm, cinlere de gönderilmiş bir peygamber olarak, elbette onlarla da görüşmüştür, onları İslâm'a davet etmiş olmakla birlikte, başka maksatlarla onlarla temas geçmemiştir, onları kullanmayı, nasıl büyü yapıp nasıl bozulduğunu asla düşünmemiştir ve bu konularda açıklamalarda bulunmamıştır. Buna karşılık, cinlerin bize nasıl yaklaşıp, bizi nasıl kontrol altına alabilecekleri ve bunlara karşı nasıl korunabileceğimiz konularında bizi bilgilendirmiştir.

Kâfir cinler gibi varlıklara ve büyü gibi şerlere karşı korunmanın en kesin yolu, Allah'a ve Rasûlü'ne tam bağlanmaktır. Bu da, İslâm'ı mümkün olan en iyi şekilde yaşamayı gerektirir. Bu çerçevede, duayı asla eksik etmemeliyiz, çünkü dua, "mü'minin silahıdır". Allah Rasûlü aleyhissalâtü vesselâm, aynı maksatla bu ve bundan sonraki sûreyi de okumamızı tavsiye buyurmuşlardır. (Daha fazla bilgi için bkn: *Înancın Gölgesinde*, 1: 163-168)

114. NÂS SÜRESİ

Mekke'de, bazı müfessirlere göre Medine'de inmiş olup, 6 âyettir ve ismini birinci âyetindeki en-nâs (insanlar) kelimesinden alır. Şeytanın ve benzeri varlıkların şerlerinden ve gizli planlarından, desiselerinden Allah'a nasıl sığınmamız gerektiğini öğretir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فُلْ اعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلٰهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ
۝ الَّذِي يُوْسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

Rahmân, Rahîm Allah'ın Adı'yla.

1. De ki: Sığınırim insanların Rabbi'ne,
2. İnsanların Mutlak Hükümdarı'na,
3. İnsanların İlâhi'na,
4. O sinsi şeytanın üflemelerinin şerrinden-
5. O ki, insanların kalplerinin içine üfler; -
6. Cinlerden de olur, insanlardan da.^{1/2}

İNS VE CİN ŞEYTANLARI KARŞISINDA UYANIK OLMAK

1. Sûre, bizi şeytanın ve şeytan gibi cinlerin, insanların, ins ve cin şeytanlarının şerleri, iğvaları ve tuzakları karşısında sürekli uyanık olmaya çağrımakta ve nasıl uyanık kalınabileceğini öğretmektedir. Bu tür şerli varlıklar, bizi Cenab-ı Allah'ın (c.c.) yolundan uzaklaştırip, kendi kötü yollarına çekmeye, günah işlemeye, aramızda, toplumda bozgunculuk çıkarmaya, dünyada da, Âhiret'te de zararımıza olacak işlere sürükleme ye çalışırlar. Onların şerleri, iğvaları, tuzakları, gizli planlarından korunmanın en iyi yolu, Cenab-ı Allah'a (c.c.) bizi yaratın, yaşatan, rızıklandıran Rabb'imiz, bizi mutlak manâda yönetmeye tek hak ve yetkisi olan Mutlak Hükümdarımız ve ibadete lâyik tek İlâh'ımız olarak inanmak ve ona göre yaşamak, hayatımıza ona göre tanzim etmektir. (Bilhassa insanların doğrudan sapması için şeytanın onlara yaklaşma yolları hakkında bkn: A'râf Sûresi/7: 17, not 3.)

TAŞLANMASI, RECME TÂBÎ TUTULMASI GEREKEN ÜÇ TÜR ŞEYTAN

2. Kur'ân-ı Kerim'de buyrulur: (Firavun'un işkencelerine maruz bulunan İsrail Oğulları, Musa'ya şikayet dolu) sizlaniyordu: "*Biz, sen gelmeden önce de işkenceye maruzduk, şimdi sen geldikten sonra da maruzuz.*" Musa ise, (onları hem teselli, hem ikaz ederek, söyle) diyordu: "*Ne biliyorsunuz ki, bakarsınız Rabbiniz düşmanınızı helâk eder de, yerde size de bir hakimiyet verir. Verir de, siz nasıl davranışacaksınız bir de ona bakar.*" (A'râf Sûresi/7: 129) Cenab-ı Allah (c.c.), sabır ve şükürle imtihan eder. Zorluklar, güçlükler, sıkıntılar, yokluklar, işkenceler döneminde sabır imtihanını kazananlar, bu defa fetih veya zaferden sonra zaferle, bollukla, muvaffakiyetlerle imtihan olunurlar. Bütün bunlar, şükür gerektirir. Buna bir bakıma, zaferle, başarı ile, bollukla şırmarmama, bütün bunları tamamen Allah'a vererek daha bir mütevazileşme, dünya ile imtihanı başarma manâsında sabrıñ bir başka yönü de diyebiliriz. Felâk ve Nâs süreleri, Kur'ân-ı Hakîm'in son süreleri olarak bu noktada ciddî ikazlar ihtiva etmektedir. Nefis, şeytan ve haricî düşmanlar üçlüsü; toplum planında Karun (sermaye gücü), Firavun (zalim otorite) ve Hâmân/Bel'am (bâtil ve zalim otoritelere teslim din adamları, âlimler/bilginler, şeyhler ve aydınlar) üçlüsü, denebilir ki, Hacc'da Mina'da taşlanan üç şeytandır ve bunlara karşı insan, Cenab-ı Allah'a Rabb, Melik ve İlâh olarak, O'nun mutlak Rubûbiyet'ine, mutlak Otorite'sine ve mutlak Ulûhiyet'ine sığınmalı; bu hususlarda sapmaktan ve şirkten korunmalıdır. İşte, Felak ve Nâs sürelerinde pek çok manâ ve hakikatlerin yanısıra bu manâlar ve hakikatler de mündemiştir.

